

מִימְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׁאֵלָה-question תִּירוּץ-answer רְאִיָּה-proof	חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרֻכְזִית לְסִיכּוּם וְהוֹרָה-central point for summary and review מִבְּנֵי קוּדְמָת-פִּסְקָה < insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story
מִקְרָא-key	

חגיגה-הכל חייבין		Talmud Navigator										
מִימְרָא	מֵאֵן דָּאמַר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואיבעית אימא: הא והא באונס, ולא קשיא: כאן - באשת כהן, כאן - באשת ישראל.											!	◇
(זכריה ח') וליוצא ולבא אין שלום, אמר רב: כיון שיוצא אדם מדבר הלכה לדבר מקרא - שוב אין לו שלום.	[רב]										◇	◇
זה הפורש מתלמוד למשנה,	ושמואל אמר:										◇	◇
אפילו מתלמוד לתלמוד.	ורבי יוחנן:										◇	◇
היתר נדרים פורחין באויר ואין להם על מה שיסמכו.												■
הלכות שבת חגיגות והמעילות - הרי הם כהררים התלוין בשערה, שהן מקרא מועט והלכות מרובות.												■
הדינין והעבודות, הטהרות והטמאות, ועריות - יש להן על מה שיסמכו, והן הן גופי תורה.												■
יש להם על מה שיסמכו, שנאמר (ויקרא כ"ז) כי יפלא (במדבר ו') כי יפלא שתי פעמים, אחת הפלאה לאיסור ואחת הפלאה להיתר.	תניא, רבי אליעזר:										◇	■
יש להם על מה שיסמכו, שנאמר (תהלים צ"ה) אשר נשבעתי באפי - באפי נשבעתי, וחזרתי בי.	רבי יהושע:										◇	■
יש להם על מה שיסמכו, שנאמר (שמות ל"ה) כל נדיב לבו.	רבי יצחק:										◇	■
יש להם על מה שיסמכו שנאמר (תהלים קי"ט) נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך.	חנניה בן אחי רבי יהושע:										◇	■
אי הואי התם אמרי להו: ידידי עדיפא מדידכו, שנאמר (במדבר ל') לא יחל דברו הוא אינו מוחל, אבל אחרים מוחלין לו.	רב יהודה אמר שמואל:										◇	■
לכולהו אית להו פירכא, לבר מדשמואל דלית ליה פירכא.	רבא:										◇	■
דאי מדרבי אליעזר											■	
דלמא כדרבי יהודה שאמר משום רבי טרפון.											⚡	
לעולם אין אחד מהם נזיר, שלא ניתנה נזירות אלא להפלאה.	דתניא, רבי יהודה אומר משום רבי טרפון:										⚡	◇
אי מדרבי יהושע											■	
דלמא הכי קאמר: באפי נשבעתי ולא הדרנא בי.											⚡	◇
אי מדרבי יצחק											■	
דלמא לאפוקי מדשמואל.											⚡	◇
גמר בלבו - צריך שיוציא בשפתיו,	דאמר שמואל:										⚡	◇
והא קמשמע לן: דאף על גב דלא הוציא בשפתיו.											⚡	
אי מדחנניה בן אחי רבי יהושע											■	
דלמא כרב גידל אמר רב.											⚡	
מניין שנשבעין לקיים את המצוה - שנאמר נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקך.	דאמר רב גידל אמר רב:										⚡	◇
אלא דשמואל לית ליה פירכא.											■	◇
היינו דאמרי אינשי: טבא חדא פלפלתא חריפתא ממלי צנא דקרי.	רבא ואיתימא רב נחמן בר יצחק:										■	◇
הלכות שבת - מיכתב כתיבן											⚡	◇
לא צריכא, לכדדרי אבא.											!	
החופר גומא בשבת ואין צריך אלא לעפרה - פטור עליה.	דאמר רבי אבא:										!	◇
מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה.	כמאן, כרבי שמעון, דאמר:										⚡	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
---	------------------

חגיגה-הכל חייבין		Talmud Navigator										א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מזמרא	מאן דאמר																						
אפילו תימא לרבי יהודה, התם - מתקן, הכא - מקלקל הוא.																							
מאי כהררין התלוין בשערה?																							
מלאכת מחשבת אסרה תורה, ומלאכת מחשבת לא כתיבא.																							
חגיגות מיכתב כתיבן																							
לא צריכא, לכדאמר ליה רב פפא לאביי:																							
ממאי דהאי וחגתם אתו חג לה' זביחה? דלמא חוגו חגא קאמר רחמנא	רב פפא לאביי:																						
אלא מעתה, דכתיב (שמות ה') ויחגו לי במדבר הכי נמי דחוגו חגא הוא?																							
וכי תימא הכי נמי																							
והכתיב (שמות י') ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלת																							
דלמא הכי קאמר רחמנא: אכלו ושתו וחוגו חגא קמאי.																							
לא סלקא דעתך, דכתיב (שמות כ"ג) ולא ילין חלב חגי עד בקר, ואי סלקא דעתך דחוגא הוא - תרבא לחגא אית ליה?																							
ודלמא הכי קאמר רחמנא: חלב הבא בזמן חג - לא ילין?																							
אלא מעתה: הבא בזמן חג - הוא דלא ילין, הא דכל השנה כולה ילין? (ויקרא ו') כל הלילה עד הבקר כתיב																							
דלמא, אי מההוא הוה אמינא: ההוא לעשה, כתב רחמנא האי ללאן																							
ללאו כתב קרא אחרינא: (דברים ט"ז) ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר.																							
ודלמא לעבור עליו בשני לאוין ועשה																							
אלא: אתיא מדבר מדבר. כתיב הכא ויחגו לי במדבר, וכתיב התם (עמוס ה') הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר, מה להלן זבחים - אף כאן זבחים,																							
ומאי כהררין התלוין בשערה																							
דברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן.																							
מעילות. מיכתב כתיבן																							
לא נצרכא אלא לכדתנן:	רמי בר חמא:																						
השליח שעשה שליחותו - בעל הבית מעל, לא עשה שליחותו - שליח מעל.	[דתנן]																						
וכי עשה שליחותו אמאי מעל? וכי זה חוטא וזה מתחייב?																							
היינו כהררין התלוין בשערה.																							
ומאי קושיא? דלמא שאני מעילה, דילפא חטא חטא מתרומה, מה התם שלוחו של אדם כמותו - אף כאן שלוחו של אדם כמותו?	רבא:																						
לא נצרכא אלא לכדתניא:	אלא אמר רבא:																						
נוכר בעל הבית ולא נוכר שליח - שליח מעל.	[תניא]																						
שליח עניא מאי קא עביד?																							
היינו כהררין התלוין בשערה.																							
מאי קושיא, דלמא מידי דהוה אמוציא מעות הקדש לחולין?	רב אשי:																						
לא נצרכא אלא לכדתנן:	אלא אמר רב אשי:																						

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

חגיגה-הכל חייבין		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	
נטל אבן או קורה של הקדש - הרי זה לא מעל, נתנה לחבירו - הוא מעל, וחבירו לא מעל.	[תנן]								■	!	◇	י
מכדי מישקל שקלה, מה לי הוא ומה לי חבירו?								⚡		!		י
היינו כהררין התלוין בשערה.								!		!		י
ומאי קושיא, דלמא כדשמואל									⚡		◇	י
הכא בגובר המסורות לו אבני בנין עסקינן, דכל היכא דמנחה - ברשותא ידידה מנחה.	דאמר שמואל:								■	⚡	◇	יא.